

dertil, og det er næsten alle Vegne, det er ikke alene i Limfjorden, men ogsaa f. Eks. ved Læsøs Kyst, ved Mariagerfjord, ved Djursland, i Horsens Fjord, Vejle Fjord og Kolding Fjord, det halve af Kysten rundt om Fyn, Langelands Vestkyst, Isefjord, Sejro Bugt og enkelte af Kyststrækningerne ved Sjælland. Det drejer sig her faktisk om en Indtægt paa Millioner af Kroner for det danske Samfund.

Hvad det egentlige Fiskeri angaar, skal jeg ikke gøre nogle Bemærkninger, fordi det befinder sig i en ganske særlig Tilstand, i en Overgang fra Privatdrift til rent kapitalistisk Virksomhed, og hvad det betyder vil altid kunne drøftes senere i det høje Ting, naar Udviklingslinien er noget kraftigere gennemløbet. Men der er et enkelt Punkt, angaaende Fiskeriet i Havet, som jeg vil gøre et Par Bemærkninger om. Det er Spørgsmaalet om Fangst af Aal ved Lys. Jeg tilstaaer, at jeg havde ventet paa det foreliggende Finanslovforslag at finde en Bevilling til at foretage Forsøg i saa Henseende. Det forekommer mig at være ganske meningsløst, at man paa et Tidspunkt, hvor det er knapt med Livsfornødenheder, hvor man kan sælge sit Overskud, og hvor Fiskeriet i Østersøen af sørgelige Grunde er forsømt, låder Millioner og atter Millioner af Kilogram Aal passere gennem de danske Farvande uden at opfiske dem paa en virkelig rationel Maade. Saa vidt jeg kan se, er nemlig alle sagkyndige enige om, at man ved Lys kan standse Aalene og faa dem fisket op. Jeg har derfor gjort private Anstrengelser for at komme ud over de Vanskeligheder, der kunde være for at foretage et saadant Forsøg, idet jeg har henvendt mig til en Tillidsmand indenfor Fiskerne, der bor paa et af de Steder, hvor Dr. Johannes Petersen netop mener, at saadanne Forsøg kan anstilles med Fordel. Det er lykkedes mig at faa hans Tilsagn om, at han vil gøre alt, hvad han kan, for at faa Fiskerne til at indgaa en Overenskomst om Deling af Udbyttet. Og det er det vanskelige Punkt. Nu vil jeg spørge den højtærede Minister, om han saa ikke vil forsøge paa til anden Behandling at faa en Bevilling frem til de første Forsøg paa Fangst af Aal ved Belysning; thi naar Fiskerne selv interesserer sig for Sagen og viser Forstaaelse af, hvad det her drejer sig om, ved indbyrdes at ville dele Udbyttet, forekommer det mig usægteligt, at hele Teknikken bør ligge fuldt færdig til den Dag, da Aalegaardsspørgsmaalet er løst, og man kan begynde at arbejde

virkelig rationelt med Hensyn til denne Fangst. Jeg gør opmærksom paa, at selv fraset den nuværende Krigssituation drejer det sig om en aarlig Indtægt paa cirka 5 Millioner Kr., og den kan forøges ganske betydeligt ved rationelt Brug. Er det ikke meningsløst, at hele Limfjorden er besat med Tusinde og atter Tusinde Aaleruser, for at enhver Mand kan faa en to-tre smaa bitte Aal, og for at han eventuelt kan have den Glæde at have sat Penge til ved at have en Ruse staaende ude, medens man derimod ved en rationel Fremgangsmaade kan fange hele Historien ved nogle ganske faa Fangstredskaber? Det er at bære sig ad som Fortidens naive Mennesker.

Dernæst vil jeg angaaende Udnyttelsen af vore ferske Vand rette nogle Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister. Vi har her i Landet et Ferskvandsareal paa Falsters Størrelse, cirka 55,000 ha, hvoraf de 11,000 er rindende Vand og de 44,000 Søer og Damme. Det er altsammen Arealer, hvor man med Fordel kan opdrætte Fisk. Nu fik vi i Fjor ved Finanslovens Behandling at vide, at Staten ejer ganske betydelige Ferskvandsarealer. Derfor er det mig magtpaaliggende at faa at vide, hvad der i det forløbne Aar er gjort fra Statens Side for at udvikle Initiativet paa dette Omraade. Jeg skal til Oplysning for ærede Medlemmer nævne et Eksempel paa, hvorledes saadanne Søer kan betale sig. Vi har her i Nærheden af København Farum Sø. Den var for nogle Aar siden praktisk talt værdiløs, men en ung Mand, der kom i Besiddelse af den, besatte den med Fiskeyngel, og da der var gaaet tre Aar — ikke mere end tre Aar —, solgte han Søen for 36,000 Kr. For at tage et andet Eksempel regner man, at en god Naturdam hvert Aar kan producere 110 kg Ørred, og det er en kostbar Fisk. Det antages, at rindende Vand kan give det samme gennemsnitlige Udbytte. Hvad vil det nu sige, om det danske Ferskvandsareal benyttes paa den Maade? Det vil sige, at det danske Ferskvandsareal alene for denne Fisks Vedkommende hvert Aar vil kunne levere cirka 6 Millioner kg, medens alle vore Ferskvande nu kun er anslaaede til at give en Nettoindtægt paa knap 1 Million Kr. Og selvom man beplanter, hvis jeg maa bruge det Udtryk, vore ferske Vand med Ørred, betyder det jo ikke, at der ikke kan trives andre Fisk. Ørreden udelukker kun sine direkte Konkurrenter; alle de andre Fisk, der ikke har samme Fødemidler som Ørreden, er der